

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/300/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717204229
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7717204229.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., X. XX, zast. JUDr. Martou Maruniakovou, advokátkou, so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 200/33, proti žalovanej U. M. T. rod. I., nar. X.X.XXXX, bytom U., L. A. M. XXXX/XX (právnej nástupkyni po pôvodnom žalovanom JUDr. Y. I., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Michalovce, ul. Odbojárov 2575/10, zomrelého 27.1.2019), o zaplatenie 624,08 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 24C/116/2017-97 z 12.6.2018 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 624,08 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 14.12.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný ako advokát na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb, ktorú spolu uzavreli, dňa 25.2.2013 poskytol mu právne služby vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého rozvodom manželstva. Manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 5.9.2011 a teda trojročná lehota na podanie návrhu podľa ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 5.9.2014. Žalovaný podal návrh na začatie konania o vyporiadanie BSM s dátumom 25.8.2014, na súd dňa 22.9.2014. Protistrana v tomto konaní, vedenom pod sp. zn. 12C/86/2014 namietala, že návrh bol súdu doručený po uplynutí trojročnej lehoty, ktorej márne uplynutie zakladá nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že k vyporiadaniu došlo na základe zákona a navrhla žalobu zamietnuť. Na základe tohto právneho a skutkového stavu žalovaný ako advokát žalobcu vzal návrh na začatie konania dňa 5.1.2015 späť, z ktorého dôvodu súd konanie zastavil a zaviazal žalobcu zaplatiť protistrane trovy konania vo výške 624,08 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia (odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie) žalobca uvedenú sumu uhradil dňa 25.2.2016. Prostredníctvom emailovej komunikácie z 24.2.2016 ako aj listom zo 7.3.2016 žiadal žalovaného o vysvetlenie, prečo podal žalobu po lehote, a napriek tomu ho nechal zaplatiť súdny poplatok 66 €, svoju odmenu vo výške 720 € a podaním žaloby vyvolal u protistrany aj nárok na náhradu jej trov konania vo výške 624,08 €, vyzval žalovaného k zaplateniu tejto sumy dňa 4.11.2016 a 23.1.2017, avšak žalovaný na jeho listy nijakým spôsobom nereagoval. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s peňažným záväzkom dňa

14.12.2016, a preto si žalobcovi uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy a náhradu trov konania.

3. Na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie ustálil, že žalobca žalovaný uzatvorili zmluvu o poskytnutí právnych služieb dňa 25.2.2013 a následne dve plnomocenstvá dňa 25.2.2013 a 26.8.2014, v ktorých žalobca figuroval ako klient a žalovaný ako advokát. Predmetom poskytovania právnych služieb na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb malo byť podanie návrhu na zastupovanie v konaní o vyporiadanie BSM, z čoho súd konštatoval, že nešlo len o podanie návrhu, ale aj o zastupovanie v konaní, ktorú skutočnosť preukazovali aj listinné dôkazy - plnomocenstvá. Súd zistil, že v konaní vo veci 12C/86/2014, ku ktorému zmluva i plnomocenstvo z 26.8.2014 smerovali, bol návrh advokátom (v tomto konaní žalovaným) podaný dňa 22.9.2014, pričom protistrana namietala, že návrh bol súdu doručený po uplynutí trojročnej zákonnej lehoty, ktorej márne uplynutie zakladá nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že k vyporiadaniu došlo na základe zákona a navrhla žalobu zamietnuť. Na základe tejto skutočnosti došlo k späťvzatiu návrhu dňa 5.1.2014 a následne uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 12C/86/2014-42 k zastaveniu konania a zaviazaniu žalobcu k náhrade trov konania protistrane v sume 624,08 €. Uznesenie napadol odvolaním advokát žalobcu (v tomto konaní žalovaný), ale Krajský súd v Košiciach v odvolacom konaní uznesením sp. zn. 11Co/491/2015-64 rozhodnutie súdu potvrdil vo výroku o trovách konania. Sumu vo výške 624,08 € žalobca uhradil právnej zástupkyňi protistrany JUDr. Fejlekovej, vkladom v hotovosti dňa 25.2.2016. Súd neuveril nepreukázaným tvrdeniam žalovaného, že podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb a plnomocenstva mal žalovaný ako advokát vypracovať iba návrh, ktorý si žalobca ako jeho klient mal sám podať na súde, pretože to nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi, práve naopak, podľa obsahu týchto bol poverený nielen na vypracovanie samotnej žaloby na vyporiadanie BSM ale aj na zastupovanie v samotnom konaní, o čom napokon svedčí aj vyjadrenie žalovaného ako advokáta v samotnom konaní sp. zn. 12C/86/2014. Na týchto listinných dokladoch sa nachádza pečať a podpis samotného žalovaného ako advokáta, preto súd neuveril jeho tvrdeniam, že tieto doklady nevypracoval on. Súd v tejto súvislosti poukázal na faktúru č. 23/14, z ktorej vyplýva, že žalovaný ako advokát v konaní sp. zn. 12C/86/2014 bol poverený nielen vypracovaním žaloby ale aj zastupovaním klienta v celom konaní. Z faktúry vyplýva, že žalovaný fakturoval nielen prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie žaloby, ale aj podanie odvolania proti trovám konania.

4. Súd vo veci aplikoval ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 26, § 18 ods. 1, 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Konštatoval, že advokát môže byť subjektom záväzkovej zodpovednosti iba v prípade, ak existuje platný záväzkový vzťah medzi ním a klientom, založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb. Zodpovednosť advokáta je objektívna a predpokladmi jej vzniku je: 1/ určitá právne kvalifikovaná udalosť vo forme porušenia právnej povinnosti, 2/ vznik samotnej škody, 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Zavinenie advokáta sa neskúma a neprichádza do úvahy ani jeho vyvinenie tým, keď by preukázal, že škodu nezavinil. Vyhodnotiac zistený skutkový stav dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli jednoznačne preukázané všetky tri základné podmienky - porušenie právnej povinnosti, teda konkrétna kvalifikovaná udalosť spočívajúca v zmeškaní lehoty na podanie žaloby o vyporiadanie BSM, škoda a jej výška, ktorá spočívala v trovách konania, ktorých uhradenie samotný žalobca súdu preukázal listinnými dôkazmi a existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti - nepodaním žaloby o vyporiadanie BSM včas a vznikom škody, teda vznikom trov konania v sporovom konaní o vyporiadanie BSM. Vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom advokácie a škodou spôsobenou klientom je daný vtedy ak je medzi výkonom advokácie a škodou klienta vzťah príčiny a následku. Súd preskúmal pri zisťovaní príčinnej súvislosti konkrétnu príčinu, ktorá škodu vyvolala, nezohľadňoval iba časové hľadisko, ale aj vecnú súvislosť príčiny a následku s tým, že časovú súvislosť vyhodnotil ako nápomocnú pri posudzovaní vecnej súvislosti. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a vyhovel jej v plnom rozsahu.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd ustanovením § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa ust. 365 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP t.j., že mu súd nesprávnym postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy, obzvlášť výsluch vtedajšej zamestnankyne žalovaného. Navrhol aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný dôvodil, že preukázal uzatvorenie zmluvy o

poskytovanie právnych služieb dňa 25.2.2013 medzi ním a žalobcom, na základe ktorej vypracoval návrh na začatie konania, ktorý žalobcovi odovzdal 13.6.2016 v potrebnom počte exemplárov. Žalobca mal prísť 17.6.2013 o 9.00 tej hodine, dohodnúť sa na ďalšom postupe s tým, že žalobcu žalovaný už nebude zastupovať. Žalobca neprišiel, preto žalovaný žiadne úkony nerobil, mal za to, že žalovaný koná osobne pred súdom. Návrh na začatie konania datovaný 25.8.2014 nespísal, nepodpisoval, nepodával na súd. Mal za to, že niekto na návrhu zo dňa 13.6.2013 zmenil dátum a okopíroval obsah návrhu, pozmenil údaje o Dacii Logan a tým aj pozmenil petič žaloby, pričom všetky materiálne podklady k takýmto úkonom mal žalobca. Žalobca si sám zavinil vznik trov konania vo výške 624, 08 €, keď nepodal na súd návrh zo dňa 13.6.2013. Žalovaný argumentoval, že v druhej polovici roka 2014 bol dlhodobo práceneschopný, preto nebol v práci a plnomocenstvo predložené žalobcom zo dňa 25.8.2014 nie je pravé.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že tvrdenia advokáta, že niekto namiesto neho podal žalobu, podpísal ju jeho menom, a to napriek tomu, že v konaní vystupoval a vyjadroval sa, sú vrcholom neslušnosti, aj keď žalovaný v súčasnej dobe už nie je advokátom. Nepravdivé a nepreukázané je jeho tvrdenie, že plnomocenstvo nie je pravé, napriek tomu, že ho podpísal a prijal odmenu, čo žalobca preukázal príjmovým pokladničným dokladom. Navrhol aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

8. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, v priebehu odvolacieho konania žalovaný dňa 27.1.2019 zomrel. Dedičské konanie po ňom sa viedlo na notárskom úrade JUDr. Vladimíry Muškovej pod sp. zn. 21D/109/2019, Dnot 28/2019 a závetnou dedičkou po poručiťovi bola Mgr. M. T., rod. I., nar. X.X.XXXX. Uznesením 11Co/300/2018-142 z 26.11.2019 Krajský súd v Košiciach pripustil v súlade s ust. § 64, § 65 ods. 1 CSP zmenu strany sporu tak, že do konania na miesto pôvodného žalovaného JUDr. Dušana Černáka vstúpila ako žalovaná Mgr. M. T., rod. I..

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené a napadnutý rozsudok je vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 4.3.2020 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

10. Odvolaním žalovaného boli uplatnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP, avšak z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný neuplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c/ ale odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, t.j. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predpokladá, že strana navrhla dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal.

13. Tieto odvolacie dôvody neboli naplnené. Argumenty žalovaného v odvolaní sú len zopakovaním skutočností uvádzaných v jeho vyjadreniach v konaní na súde prvej inštancie, ktoré však nemôžu viesť k inému rozhodnutiu vo veci, pretože súd dôkazy vykonané v nej vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo

zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej, tak aj po stránke právnej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

15. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje a rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

16. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

17. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

18. V sporovom konaní, ako je aj toto konanie, sa uplatňuje prejednávací zásada, podľa ktorej je zásadne vecou strán sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť (navrhovať) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodujúce preukázané, a súčasne určuje aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

19. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie v spore (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 157 a § 132 ods. 1 CSP), resp. dostal sa do situácie dôkaznej núdze, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý je určený výsledkami vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nebolo preukázané (v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je nepriaznivé rozhodnutie v neprospech tej strany, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Dôkazné bremeno je teda typicky inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

20. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Žalobca v prejednávanej veci tvrdil, že so žalovaným dňa 25.2.2013 uzavreli zmluvu o poskytnutí právnych služieb, predmetom ktorej bolo podať návrh a zastupovať v konaní o vyporiadanie BSM, že návrh na vyporiadanie BSM s dátumom 25.8.2014, s pečiatkou a podpisom

žalovaného, ako jeho advokáta, tento podal na príslušný súd až dňa 22.9.2014, teda po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozvodu manželstva žalobcu, na ktorú skutočnosť v konaní o vyporiadanie BSM protistrana poukázala, že z tohto dôvodu žalovaný ako advokát žalobcu v konaní o vyporiadanie BSM vzal späť žalobu, keď späťvzatie bolo opäť označené jeho pečiatkou a podpisom, a v tomto konaní bol žalobca v dôsledku procesného zavinenia zastavenia konania pre späťvzatie žaloby zviazaný k náhrade trov protistrane v sume 624,08 €, ktorú aj dňa 25.2.2016 zaplatil. Žalobca preukázal aj tú okolnosť, že rozhodnutie súdu o zastavení konania a povinnosti nahradíť trovy konania bolo napadnuté odvolaním podaným jeho advokátom, a toto podanie bolo takisto označené pečiatkou a podpisom žalovaného. Žalobca predložil tiež príjmový pokladničný doklad z 25.8.2014 opatrený pečiatkou žalovaného, z ktorého vyplýva, že mu zaplatil zálohu 100 € za BSM a plnomocenstvo z 26.8.2014, ktoré udelil žalovanému na zastupovanie a ktoré je opatrené pečiatkou a podpisom žalovaného, a napokon faktúru z 12.4.2016 vystavenú žalovaným ako advokátom (opatrenú jeho pečiatkou a podpisom) žalobcovi za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady dňa 25.8.2014 s vyčísleným úkonom 304 €, návrhu na začatie konania - úkon v hodnote 304 € zo dňa 25.8.2014 a dňa 12.6.2015 za úkon odvolanie proti trovám konania v sume 39,84 €. Možno preto konštatovať, že žalobca uniesol svoje dôkazné bremeno a nesporne preukázal skutočnosti, ktoré tvrdil tak v žalobe ako aj v priebehu konania. Žalovaný žalobcom tvrdené skutočnosť žiadnym spôsobom nevedel vyvrátiť a svoje tvrdenia, že žaloba o vyporiadanie BSM je len prepísaným návrhom ním skôr vyhotovenej žaloby z roku 2013, ktorú odovzdal žalobcovi s tým, že on ju sám podá na súd, žiadnym spôsobom nepreukázal, teda svoje dôkazné bremeno, neuniesol, čo sa podpísalo na jeho neúspechu v konaní. Pokiaľ žalovaný chcel poprieť skutočnosti tvrdené a preukázané žalobcom, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné, jednoznačné a nesporné dôkazy, pretože dôkazné bremeno v tomto smere spočívalo na ňom.

21. K tvrdenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, t.j. k nevypočutiu žalovaným navrhovanej svedkyne, odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí náležite vyargumentoval, prečo nevypočul túto svedkyňu. Uviedol, že na otázku, či v rámci kontradiktórneho sporu má ďalšie návrhy na dokazovanie ku svojmu tvrdeniu, že podpis na uvedených dokumentoch nie je jeho podpisom, žalovaný nemal návrhy na dokazovanie. Jediným jeho návrhom na dokazovanie, predloženým na súdnom pojednávaní, bolo vypočutie jeho asistentky, pričom tento procesný návrh na dokazovanie žiadnym bližším spôsobom nezrejmil, resp. neuviedol, k čomu by daná svedkyňa vypovedať mala. Pokiaľ ide o listinné dôkazy, spochybňované žalovaným (podaná žaloba vo veci 12C/86/2014, plnomocenstvo v tomto konaní v origináli, vyjadrenie žalovaného ako advokáta na č.l. 12 súdneho spisu) tieto nepreukazujú, či vôbec s takýmito dokumentmi ďalšia osoba do styku prišla. Tento návrh na dokazovanie vypočutím asistentky advokáta, resp. osoby, ktorá v tejto pozícii vystupovala, by bez ďalšieho nemohol preukázať žiadne relevantné skutočnosti k týmto listinným dôkazom. Z tohto dôvodu súd návrh na vypočutie svedkyne zamietol, čo odôvodnil aj priamo na pojednávaní dňa 12.6.2018, kedy vyhlásil rozsudok vo veci. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s listinnými dôkazmi v ňom založenými, odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie bol správny a nemožno mať k nemu žiadne výhrady, pretože výpoveď navrhovanej svedkyne nebol spôsobilý priniesť ďalšie, resp. zmeniť už zistené skutkové okolnosti.

22. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho privodili priaznivé rozhodnutie, ale len zopakoval skutočnosti, ktoré písomne uvádzal aj v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento vysporiadal. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi.

23. Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že sa s v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkazuje. Námietky žalovaného v odvolaní sú neopodstatnené, preto odvolací súd ako už uviedol v bode 15, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

24. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).